

50. MKZ en homeopathie

Op dit moment kampt Nederland met een mond- en klauwzeer-crisis (MKZ). Uit veterinair oogpunt zou vaccineren de beste oplossing zijn om uit de crisis te komen. Vanwege exportbelangen is vaccineren op dit moment niet toegestaan. Daarom worden de evenhoevige dieren in een cirkel van 2 kilometer om een besmettingshaard gedood, soms nadat ze een "noodenting" hebben gehad. Verder wordt een groot aantal hygiënische en controlerende maatregelen genomen om verdere verspreiding van het virus te voorkomen. Naast het snel onderkennen van een nieuwe uitbraak en ruimen van deze haard is er nog een andere mogelijkheid om de verspreiding van het MKZ-virus af te remmen. Dit kan door MKZ gevoelige dieren te behandelen met passende homeopathische middelen. Door deze behandeling kunnen de dieren adequater reageren bij viruscontact, zodat geen of minder virusvermeerdering optreedt.

In Engeland zijn in de afgelopen periode naar schatting een paar honderd duizend koeien, schapen en geiten homeopathisch behandeld met Arsenicum C200 en Borax C30. Uit eerdere MKZ crises was bekend, dat homeopathisch behandelde bedrijven MKZ-vrij bleven, ook als boerderijen in een besmet gebied lagen.

Uit literatuuronderzoek blijkt, dat homeopathie in het verleden met succes ingezet is bij de behandeling en preventie van epidemische ziekten, zowel bij mensen als bij dieren.

Rond de eerste wereldoorlog heerste de Spaanse griep, waarbij 30 % van de zieken overleed ondanks reguliere behandeling. Tijdens deze epidemie zijn 26.795 zieke mensen met homeopathische middelen in plaats van met reguliere middelen behandeld: bij deze groep patiënten was het sterftepercentage 1 %. Tijdens diverse roodvonkepidemieën overleden veel (30-40 %) van de patiënten onder reguliere behandeling. Toen homeopathen merkten, dat patiënten goed reageerden op het homeopathische middel Belladonna, werd dit aan vele gezonde mensen preventief gegeven: vrijwel niemand kreeg roodvonk. Op overeenkomstige wijze is typhus, polio, cholera en malaria behandeld.

Tijdens de runderpestepidemie van 1866-1867 heeft de Nederlandse overheid een Belgische homeopaat ingeschakeld om de epidemie te bestrijden. Het sterftepercentage onder het vee was 75-85 %, onder invloed van de homeopathische behandeling daalde dit naar 10 %. Een aantal boeren wilde niet meewerken aan de homeopathische behandeling, omdat ze de ziekte als een straf van God zagen. Toch werd het vee homeopathisch behandeld, en zonder de medewerking van de veehouders daalde het sterftepercentage van het vee naar 25 %.

In India beschrijven verschillende homeopathen het positieve effect van homeopathische middelen bij de preventie van mond- en klauwzeer. In India noemt Dr. Madrewar homeopathische preventie tegen MKZ effectiever dan vaccineren. "Het resultaat was beter dan met vaccineren, waarbij na enting een aantal dieren milde ziektesymptomen vertoonden tijdens een volgende epidemie".

Er zijn een aantal grote voordelen verbonden aan het gebruik van homeopathische middelen: er ontstaan bij het geven van homeopathische middelen geen antilichamen in het bloed. Er wordt immers geen (verzwakt) virus gegeven, maar iets totaal anders. Alleen door contact met MKZ-virus kunnen antilichamen tegen MKZ ontstaan. De middelen kunnen door de veehouder zelf toegediend worden. Er zijn dus geen bezoeken op de bedrijven nodig, dus minder gevaar voor virusverspreiding. De middelen zijn eenvoudig toe te dienen via het drinkwater. De kosten zijn zeer laag. Voor nog geen fl. 40,- kan het hele bedrijf behandeld worden gedurende een aantal weken. De middelen zijn in heel Nederland verkrijgbaar.

Om zo adequaat mogelijk in te spelen op de epidemie, zou het de voorkeur verdienen als de beleidsmakende en uitvoerende instanties een rol zouden spelen bij de verspreiding van de homeopathische middelen. Om de "ruimingszone" van 2 kilometer zou een ring van bijvoorbeeld 15 kilometer gelegd kunnen worden, waar op alle bedrijven de dieren homeopathische middelen toegediend krijgen, zodat er al een extra "bufferzone" ontstaat. Uiteraard blijven alle extra hygiënische maatregelen van kracht. Daarna kan eventueel meer naar de periferie gewerkt worden, om zoveel mogelijk dieren homeopathisch te behandelen.

Liesbeth Ellinger, homeopatisch dierenarts